

РЕШЕНИЕ

№ 1476

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4237** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на Т. Л. Н., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез представител по пълномощие адв. В. М. от САК, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22002217006288-091 -001 от 14.05.2018 г., издаден от Т. Б. Г. – началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и Т. И. В. – старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. С РА на лицето са установени допълнително задължения по ЗДДФЛ в общ размер 5844.77лв.главница и лихви в размер на 2309.34лв.
С Решение № 1159/06.08.2018 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/С. РА е отменен в оспорената част на установения резултат по ЗДДФЛ за 2011 г., изменен в частта за 2014 г., като установения резултат по ЗДДФЛ ,в размер на 3 591,46 лв. ведно със съответните лихви е определен на 2 591,46 лв., ведно със съответните лихви в размер на 799.52 лева и РА е потвърден в частта относно установения резултат по ЗДДФЛ за 2012 – 1673.98лв. главница и лихви 856.63лв г. и за 2013 г.- не са определени задължения.
Настоящото разглеждане на делото е повторно, след като с Решение № 4065/28.04.2022 г., постановено от ВАС по адм.д. № 7662/2021 г. е отменено решение № 4591/12.08.2020 г., постановено от АССГ по адм.д.№ 11289/2018 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата се сочи, че обжалват Ревизионен акт, в оспорената част е

незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните норми и материално – правните разпоредби. Твърди се, че е направена неправилна преценка на фактите и е необоснован. Ревизиращият екип не е съобразил обстоятелството, че физическите лица не са длъжни по закон да водят счетоводство. Не е отчетен остатък за 2011 г., в размер на 10 119 лв. и остатък за 2013 г., в размер на 8 223,57 лв.

В настоящото производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява в проведените открити съдебни заседания. Претендиращи са от оспорващия разноски по списък по чл.80 ГПК в производството по адм.д. №11289/2018г. по описа на АССГ и разноски за касационното производство.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. З. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни инстанции.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002217006288-020-001 от 19.09.2017 г., издадена от П. Т. П. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №11665А от 08.09.2017 г. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на Т. Л. Н. с ЕТ „Тони-ТР-Тошо Найденов“ за определяне на задълженията по ЗДДФЛ за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за периодите 01.01.2011 -31.12.2014 г. Заповедта е връчена на 28.09.2017 г. ЗВР е изменена със ЗВР № Р-22002217006288-020-002 от 18.11.2017 г. и ЗВР № Р-22220516006374-020-003 от 19.12.2017 г., издадени от Т. П. Н.. Ревизията е повторна за посочените периоди и е във връзка с Решение №1370/22.08.2017 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. и Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №1667/23.10.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002217006288-092-001/14.02.2018 г., връчен на ревизираното лице на 18.02.2018 г. След срока по чл.117, ал. 5 от ДОПК, който е удължен с уведомление № Р-22002217006288-РУС-001/06.03.2018 г., е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД, вх. №59-00-1103/#2/ от 04.04.2018 г. Същото е обсъдено в РА, като е прието за процесуално допустимо, но неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22002217006288-091-001/14.05.2018 г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., по силата на Решение №Р-22002217006288-098-001/27.04.2018 г. на директора на ТД на НАП С., - възложил ревизията и Т. И. В. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на ревизираното лице връчен на 14.05.2018 г. С РА в обжалваната част са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ, в размер на 5 844,77 лв. главница и лихви в размер на 2 309,34 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“С. с жалба вх.№ 94-Т-142/29.05.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С.. С Решение № 1159/06.08.2018 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ РА е отменен в оспорената част на

установения резултат по ЗДДФЛ за 2011 г., изменен в частта за 2014 г., като установения резултат по ЗДДФЛ ,в размер на 3 591,46 лв. ведно със съответните лихви е определен на 2 591,46 лв., ведно със съответните лихви в размер на 779.52лв. и РА е потвърден в частта относно установения резултат по ЗДДФЛ за 2012 г. и 2013 г.

В хода на ревизията е установено, че Т. Л. Н. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, не е женен, но живее на семейни начала с Р. С. Т., от която има дъщеря – Т. Т. Н., [дата на раждане] Домакинството му е четиричленно, като в него е включен и баща му –Л. Т. Н.. От страна на ревизираното лице са декларирани извършени разходи за издръжка и живот по години в хода на първото ревизионно производство.

На основание чл. 57 от ДОПК при извършена ревизия на Т. Н. са поискани писмени обяснения от трети лица: СДВР, Столична дирекция Полиция, от всички банкови институции, „Тонитрейд“ ЕООД, ЕТ „Тони-ТР–Тошо Найденов“, СДВР ПП-КАТ С., СД Полиция сектор „Български документи за самоличност“. Получените отговори и събраните доказателства са приобщени към процесното производство с Протокол АА №0800449 от 02.10.2017 г. С Протокол АА №0800449/02.10.2017 г. са приобщени доказателства от досието на лицето, Протокол №АА0788153/20.01.2017 г. за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г., ведно с ПСИДФЛ №ПФ-22220515000845-073-001/26.08.2016 г., както и всички доказателства, събрани в хода на предходното ревизионно производство.

Органите по приходите са установили, че в хода на предходното ревизионно производство са декларирани към 01.01.2011 г. налични парични средства в брой в размер на 114 641,00 лв., в т. ч.: 45 000,00 лв., с характер на лични спестявания и получени суми от продажба на стари лични автомобили; 33 641,00 лв. - печалби от играта „Е.“, за което са приложени банкови документи от 2008 г. за изплащане на сумата от 32 282,00 лв.; 20 000,00 лв. от Р. С. Т., с която живее на семейни начала и имат дете. Приложен е акт за раждане; 16 000,00 лв. от Л. Т. Н., с обяснение, че доходите са придобити от заплати и пенсии.

Според декларираното получените доходи и извършени разходи по години са, както следва:

-За 2011 г. Към 01.01.2011 г. налични парични средства в брой 114 641,00 лв. Придобити доходи в общ размер на 27 890,50 лв. Извършени разходи в общ размер на 40 646,28 лв.

-За 2012 г. Към 01.01.2012 г. налични парични средства в брой в размер на 83 085,25 лв. Придобити доходи в общ размер на 26 373,34 лв. Извършени разходи в общ размер на 24 612,90 лв.

-За 2013 г. Към 01.01.2013 г. налични парични средства в брой в размер на 68 962,36 лв. Придобити доходи в общ размер на 12 840,00 лв. Извършени разходи в общ размер на 9 400,00 лв.

-За 2014 г. Към 01.01.2014 г. налични парични средства в брой в размер на 64 802,36 лв. Придобити доходи в общ размер на 32 861,61 лв. Извършени разходи в общ размер на 18 806,90 лв. Към 31.12.2014 г. налични парични средства в брой в размер на 44 406,90 лв.

Органите по приходите са приели, че декларираната начална разполагаема сума в брой, в размер на 114 641,00 лв. към 01.01.2011 г., не е документално обоснована. По

отношение на декларираните налични към 01.01.2011 г. парични средства, в размер на 45 000,00 лв., с характер на лични спестявания, с РА е прието, че лицето е разполагало с 5 000,00 лв. Аргументите за това са, че няма представени никакви доказателства за продадени лични автомобили, от които да са тези спестявания.

По отношение на декларираните налични парични средства в размер на 33 641,00 лв. от печалби от играта „Е.“ органите по приходите са установили, че са представени банкови извлечения за получени 32 282,00 лв. от Е., но не са представени доказателства за извършените залози от жалбоподателя. В тази връзка са приели, че спестените суми от Е. към началото на 2011 г. са в размер на 5 000,00 лв.

По отношение на декларираните налични парични средства в размер на 20 000,00 лв., за които ревизираното лице твърди, че са предоставени от Р. С. Т. ревизиращите са приели, че предоставената сума от нея към 01.01.2011 г., е в размер на 5 000,00 лв. Основание за това са резултатите от извършените проверки в хода на двете ревизионни производства. Още в хода на първото ревизионно производство органите по приходите са установили, че представените документи и писмени обяснения от Р. Т. доказват невъзможността ѝ да предостави посочената сума на Т. Н.. В процесното производство по повод връченото ѝ ИПДПОЗЛ същата не е представила никакви писмени доказателства, а е дала следните обяснения: Предоставените парични средства на ревизираното лице Т. Н. са описани в предходна проверка, като не посочва техния конкретен размер. Пояснява, че никъде не е описвала, че сумите са давани на куп. Не помни точните дати, на които е давала парите и не е смятала за необходимо да пише разписки за това. Сумите са давани в брой, на части. За произход на средствата е посочила, че са от заплати. Не е получавала извън трудови доходи. Освен това е посочила, че при предходната ревизия е представила декларация за дадените суми, която следва да се ползва.

Във връзка с декларираните средства, получени от бащата на жалбоподателя органите по приходите са установили, че същият не е имал възможността да ги предостави. Основание за това е полученият отговор по връченото му ИПДПОЗЛ, който не е подписан от него. Дадени са обяснения, без да се представят доказателства, съгласно които предоставените средства са от изплатени 20 заплати, като бивш военен, от пенсии и лични спестявания. Сумите са давани в брой. Не помни датите, на които е давал средствата на сина си, не е издавал разписки, тъй като не е смятал за необходимо. Посочил е, че няма доходи от извън трудови договори, както и да се използват дадените обяснения и декларация в предходното производство. Органите по приходите са установили, че в предходното производство също няма представени документи, доказващи твърденията. Няма данни за периода на получаване на 20-те заплати и периода на изтеглянето им в брой, както и документи за спестените средства. С РА е прието, че бащата на ревизираното лице към 01.01.2011 г. е имал възможността да даде 5 000,00 лв.

В заключение за началната разполагаема сума в брой към 01.01.2011 г. на Т. Л. Н. е приета сумата от 20 000,00 лв.

Извършена е съпоставка на доходите и имуществото на жалбоподателя с извършените разходи при което е установено, че разходите надвишават доходите за 2011 г. със сумата от 5 794,32 лв., за 2012 г. със сумата от 16 739,26 лв. и за 2014 г. с 35 914,10 лв. На основание чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ с РА допълнително е начислен ДДФЛ както следва: за 2011 г.- 570,43 лв., за 2012 г. – 1 673, 93 лв. и за 2014 г. – 3 591,41 лв., като за установеното просрочие са начислени съответните лихви.

В хода на ревизионното производство са установени следните данни относно реализирания от Р. Т. нетен доход (след приспадане на дължимите осигуровки и данъци) от трудови правоотношения: за 2009 г.- 16 238,77 лв., изплатен от „Титан Интернешънъл Холдинг“ АД, за 2010 г.- 20 142,07 лв., в това число 13 867,27 лв., изплатен от „Титан Интернешънъл Холдинг“ АД и 6 274,80 лв. и от „Т. – Б.“ Шумен ,общо в размер на 36 380,84 лв. За периода от 2011 г. до 2014 г. е определен нетен доход общо в размер на 57 874,12 лв. (в това число 44 770,88 лв., изплатен от „Т. – Б.“ Шумен и 13 103,24 лв., изплатен Консорциум Т. С. Център 33Д), както и сума от 5 880,00 лв. обезщетение, изплатена през 2012 г. и 2013 г. Ревизията е констатирала, че Р. Т. на 19.07 2010 г. е закупила МПС марка „ПЕЖО 207 ЦЦ“ рег. [рег.номер на МПС] , с първа регистрация в Р България от 2008 г., което е продадено на 29.11.2013 г. и на 30.09.2013 г. е закупено МПС употребявано от ЕС, ЕИП или Конфедерация Швейцария марка „БМВ Х 3“, с рег. [рег.номер на МПС] , с първа регистрация в Р България от 2011 г.

Прието е, че ревизираното лице е доказало възможността Р. Т. да разполага със сумата от 100 134,96 лв. от изплатени трудови възнаграждения за периода 2009 г. - 2014 г., която съпоставена с липсата на данни за извършени покупки на голяма стойност (с изключение на покупка на 19.07 2010 г. на ПЕЖО 207 ЦЦ 1,6 рег. [рег.номер на МПС] , чиято стойност не е установена от ревизиращите органи) сочи, че същата е имала възможност да му предостави през посочения период сумата от 50 000,00 лв., в това число 20 000,00 лв., включени в общия размер на първоначалната разполагаема сума към 01.01.2011 г. и 30 000,00 лв. за 2011 г., 2012 г. и 2014 г. ревизирани календарни години.

Във връзка с твърденията на ревизираното лице, че част от началната разполагаема сума представлява изплатени премии от Е. органите по приходите приемат, че доколкото няма данни за размера на направените разходи за залози, размерът на изплатените премии не може да се приеме за целите на ревизията за чистия доход за лицето.

По отношение на бащата на ревизираното лице, с който живеят в едно домакинство, не са представени доказателства относно реалните размери на полученото обезщетение и на ежемесечната пенсия и няма основание да се признаят претендираните от жалбоподателя суми, съответно в размер на 16 000,00 лв. като участващи в началната разполагаема сума и 18 000,00 лв., за които се твърди, че Н. е давал на части през ревизираните години.

С Решение № 1159/06.08.2018 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ С. приема, че за 2011 г. не се установява превишение на приходите на ревизираното лице над направените от него разходи, поради което не следва да се начислява допълнителен данък; за 2014 г. е налице превишение на разходите над приходите на ревизираното лице, в размер на 25 914,10 лв., следователно дължимият допълнителен данък за 2014 г. е в размер на 2 591,46 лв. По отношение на 2012 г. и 2013 г. РА е потвърден.

От приетото заключение на съдебно-икономическа експертиза при първоначалното разглеждане на делото през АССГ се установява следното:

- за 2012 г.

Налични средства към 01.01.2012 . – 43 355 лв.

Установени от ревизията приходи – 9 314,92 лв.

Установени от ревизията разходи – 26 089,62 лв.

Налични средства към 31.12.2012 г. – 26 615,97 лв.

- за 2013 г.

Налични средства към 01.01.2013 г. - 26 615,97 лв.

Установени от ревизията приходи – 35 773,52 лв.

Установени от ревизията разходи – 28 325,98 лв.

Налични средства към 31.12.2013 г. – 34 839,54 лв.

- за 2014 г.

Налични средства към 001.2014 г. – 34 839,54 лв.

Установени от ревизията приходи – 30 004,77 лв.

Установени от ревизията разходи – 65 736,57 лв.

Налични средства към 31.12.2014 г. – недостиг в размер на 919 лв.

Пред настоящата инстанция, с оглед дадените указания от съда, от ответника са представени и приети като доказателства: Извлечение от издадените заповеди за отпуск, съгласно което Т. П. Н. е ползвала 7 дни платен отпуск от 18.09.2017 г. до 27.09.2017 г.; Заповед № 11665/08.09.2017 г. с която П. Т. П. е оправомощена да замества Т. П. Н. за периода от 18.09.2017 г. до 27.09.2017 г.; Заповед № 4832/27.04.2018 г., с която на И. И. Х. е разрешено ползването на 1 ден платен отпуск на 27.04.2018 г.; Заповед № ЗЦУ-ОПР-14/31.05.2017 г. с която А. К. Г. е оправомощена да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП при отсъствието на И. И. Х.; Болничен лист № E20181211982 от ВМА от който е видно, че на Т. П. Н. са дадени 17 дни отпуск по болест от 02.04.2018 г. до 18.04.2018 г.; Болничен лист № E20176474235 – на Т. Н. аса дадени 2 дни отпуск по болест от 19.04.2018 г. до 20.04.2018 г.; Болничен лист № E20181570850 с който на Т. Н. са дадени 37 дни отпуск по болест от 27.04.2018 г. до 02.06.2018 г.; Заповед № 4878/23.04.2018 г. с която на Т. Н. е разрешено ползването на платен отпуск от 23.04.2018 г. до 26.04.2018 г., през което време да бъде замествана от И. М. Р.-началник сектор „Ревизии“.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002217006288-020-001 от 19.09.2017 г., издадена от П. Т. П. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Т. П. Н.. От представените пред настоящата инстанция доказателства се установява, че Т. П. Н. е била в платен отпуск от 18.09.2017 г. до 27.09.2017 г. Видно от Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на изпълнителния директор на НАП /л.9/, както и заповед № 11665-А/08.09.2017 г. на директора на ТД на НАП-С., при отсъствието на Т. Н. като орган по приходите, който да изпълнява правомощията на орган по възлагане на ревизия е определена П. Т. П.. В хода на ревизионното производство с решение № Р-220022270006288-098-001/27.04.2018 г. на директора на ТД на НАП-С. на основание

чл.7, ал.3 ДОПК е иззето разглеждането и решаването на преписката Р-220222170006288 от Т. П. Н. в качеството ѝ на възлагащ орган и е възложена на Т. Б. Г. в качеството му на орган по възлагане, който е издал и ревизионния акт. Това решение е подписано от А. К. Г. в качеството ѝ на заместник на И. И. Х. – директор на ТД на НАП-С.. Видно от Заповед № 4832/27.04.2018 г. на изпълнителния директор на НАП директорът на ТД на НАП-С. И. И. Х. е ползвала един ден платен отпуск – на 27.04.2018 г. Съгласно Заповед № ЗЦУ-ОПР-14/31.05.2017 г. на изпълнителния директор на НАП когато отсъства И. Х. оправомощена да я замества е А. К. Г.. По отношение на Т. П. Н. от представените пред настоящата инстанция болнични листове е видно, че същата е била в отпуск по болест от 02.04.2018 г. до 19.04.2018 г., ползвала е платен отпуск от 23.04.2018 г. до 26.04.2018 г., след което отново е била в отпуск по болест от 27.04.2018 г. до 02.06.2018 г. С оглед тези доказателства съдът приема, че по отношение на Т. Н. са налице предпоставките на чл. 7, ал.3 ДОПК, тъй като същата е била в трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22002217006288-091-001 от 14.05.2018 г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание.

РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител.

Атаквания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл следва да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По приложението на материалния закон:

В процесното производство основата за облагане с данъци е определена по особения ред на в чл. 122 и сл. от ДОПК, като в тази връзка са изложени подробни мотиви в решението на Директора на Дирекция ОДОП - С.. Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. В производството по съдебно обжалване на ревизионния акт, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи и спазването на процесуалните правила за този вид ревизии. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, а в тежест на жалбоподателя е да ги опровергае при условията на пълно и насрещно доказване на твърдените от него факти и обстоятелства.

Въз основа на събраните доказателства в хода на ревизионното производство

обосновано органите по приходите са установили, че са налице основанията по чл. 122, ал. 1. т. 2 и т. 5 от ДОПК -данни за укрити приходи/доходи и документите ,необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване, за което лицето е уведомено с връченото уведомление по чл. 124 от ДОПК. От ревизираното лице не са представени никакви документи, справки и писмени обяснения във връзка с връченото уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Жалбоподателят не е ангажирал нови доказателства, които да удостоверят релевантните факти, че съответните физически лица към конкретните моменти са разполагали с посочените свободни суми, които да му предоставят, нито доказателства за размера на залозите, с които е участвал в игрите на Е., за да обоснове доход в по-голям размер от приетия в РА и в решението на директора на дирекция ОДОП С.. Доколкото тежестта за доказване на посочените обстоятелства в производството по чл. 122 - чл. 124 от ДОПК е вменена на ревизираното лице непредставянето на доказателства за същите обуславя извода, че тяхното реално осъществяване следва да се приеме за недоказано.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че ревизиращият екип не е приел за приход цялата стойност на реализираните печалби от Е.. Наистина по делото са представени писмени доказателства за получени печалби от Н. в размер на 32 282 лв. По делото обаче липсват документи за стойността на направените залози, поради което размерът на изплатените премии не може да се приеме за чисти доход за жалбоподателя. Освен това тези печалби са получени през 2008 г. и към ревизирания период липсват доказателства да са налични в твърдения от ревизираното лице размер.

Неоснователно е и оплакването, че не са взети предвид всички парични средства, получени от Н. от трети лица. В тази връзка ревизиращият екип е проучил задълбочено реализираните от тези лица доходи и възможността им да предоставят твърденията от жалбоподателя средства. Като цяло нито в хода на ревизионното производство, нито пред съдебните инстанции, жалбоподателят не е представил доказателства, които да установят, че съответните физически лица към процесните данъчни периоди са разполагали със свободни средства, които да му предоставят.

По отношение на живеещата в едно домакинство с жалбоподателя Р. Т. доказана е възможността ѝ да разполага със сумата от 100 134,96 лв. от изплатени трудови възнаграждения за периода 2009 г. - 2014 г. Установено е също така, че липсват данни за извършени покупки на голяма стойност (с изключение на покупка на 19.07 2010 г. на лек автомобил ПЕЖО 207 ЦЦ, чиято стойност не е установена от ревизиращите органи), което сочи, че същата е имала възможност да предостави на Н. през горепосочения период сумата от 50 000,00 лв., в това число 20 000,00 лв., включени в общия размер на първоначалната разполагаема сума към 01.01.2011 г. и 30 000,00 лв. за 2011 г., 2012 г. и 2014 г. Предоставените от Т. суми са отчетени в решението на директора на дирекция „ОДОП“ и са намерили отражение в размера на дължимия данък за 2011 г. и 2014 г. По отношение на бащата на жалбоподателя – Л. Н., не са представени доказателства, които да обосновават наличието на твърденията от жалбоподателя суми, които били дарени от баща му. Поради това обосновано приходните орани са приели, че няма основание да се признаят претендираните от жалбоподателя суми – 16 000,00 лв. като участващи в началната разполагаема сума и 18 000,00 лв., за които се твърди, че Л. Н. е давал на части през ревизираните години. Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че крайното салдо за съответната

календарна година се явява начално салдо за следващата година. Въпросното положително салдо от предходната година следва да се доказва, че е налично към първи януари на следващата година, а не автоматично да се приеме като разполагаема за ревизираното лице сума през новата календарна година. Твърденията на Н. в тази насока противоречат на методологията за съпоставянето на приходите и разходите на ревизираното лице при определяне данъчната основа на облагаемия доход по ЗДДФЛ по особения ред. Ред 30 от таблиците за съпоставка в РА е озаглавен „Установени превишения“, което наименование отразява същността на посочената сума и не трябва да се бърка с „Парични средства към края на ревизирания период“, както е прието в изготвеното експертно заключение, поради което и съдът не го кредитира, тъй като същото не изяснява фактите по предмета на спора. Сумата на ред 30 представлява резултатна величина, която се получава аритметично от сбора на доказаните от ревизираното лице парични средства, с които същото е разполагало в началото на съответния ревизиран период и текущите постъпленията минус текущите разходи и удостоверените налични парични средства в края на периода, които очевидно не са били изразходвани за покриване на разходите. Следва да се има предвид, че както недостигът /надвишаване на разходи над приходи/, така и излишъкът /надвишаване на приходи над разходи/ за съответната година не следва да се обвързват с конкретна дата, в който смисъл е и практиката на Върховния административен съд .

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. Жалбоподателят е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК (л. 153 от адм.д. № 11289/2018 г. на АССГ), включващ разноски за заплатени държавна такса и адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице както и доказателства за реалното им плащане. Пред касационната инстанция са налични доказателства за заплащане от жалбоподателя само на д.т. в размер на 47.37 лв., в настоящото производство не са представени доказателства за сторени съдебни разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК във вр. чл. 226, ал. 3 АПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

На ответника, съобразно материалния интерес /5921, 59 лв./ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер както следва: за първоначалното разглеждане на делото пред АССГ и за производството пред Върховния административен съд – по 626 лв., съобразно чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет в приложимата редакция, за производството пред настоящия състав – 892 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г., или в общ размер на 2144 лева.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Л. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. "Първа Българска армия" №31, срещу РА №Р-22002217006288-091-001 от 14.05.2018 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и Т. И. В. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с решение №1159/06.08.2018г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., в частта, с която са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2012г. -1673.98 лв. главница и 856.63 лв. лихви и за 2014г.-2591.46лв.главница и 799.52 лв. лихви.

ОСЪЖДА Т. Л. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. "Първа Българска армия" № 31 да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно -осигурителна практика „ С. юрисконсултско възнаграждение, в общ размер на 2 144 лв. /две хиляди сто четиридесет и четири/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: